

هو الله - ای ناطق بذکر الهی صبح قدم چون مشرق عالم...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۰

هو الله

ای ناطق بذکر الهی صبح قدم چون مشرق عالم را روشن نمود خفاشان پریشان شدند که ایوای وای ما را مجال و میدان نماند و دکه و بازار در شکست پس چاره باید کرد چه که محراب و منبر بر هم خورد یکی گفت این صبح کاذبست دیگری گفت کوکب آفل برخی گفتند که فجر شمالیست نادر الوقوع و کوکبی لامع از پس ندارد و بعضی گفتند که شعاع کوره ولکانیست که وقت طغیان آتش فشانیست چون آفتاب انور دمید بزویای ظنون و دحماهای اوهام گوناگون خریدند که این شب است نه روز ظلمت است نه شعاع دلفروز کو آن خسرو کشور اثر کو آن پرتو جهانگیر کو آن کوی آتشین کو آن روی نازنین

و چون آن نیر تابان در وسط آسمان در نقطه معدّل النهار خیمه بر افراخت نوبت سلطنت بناوخت که ای نا بینایان و ایخفاشان پرتو اشراق است و تجلی نیر آفاق لمعه طور است و شعله پر نور چشم مشتاقان منور است و مشام عشاقان معطر نفعات جانپرور است و نسومات ریاض حشر اکبر نفعه صبور است و نفعه گلشن سرور فیض عنایت است و یوم بشارت دهشت قیامت است و وحشت خسران دنیا و آخرت خوف "تضع کلّ ذات حمل حمله" است و بیم "تذهل کلّ مرضعة عما ارضعت" و هراس "و تری الناس سکاری و ما هم بسکاری و لکن عذاب الله شدید" است و ظهور "و نفع فی الصور و ذلك رجع غیر بعید" است سرور و حبور است و

ORIGINAL

AUDIO

حشر و نشور اصحاب یمین در فلك امین است و اصحاب شمال در شرّ و وبال ”انّ الابرار لفی نعیم“ است ”و انّ الفجار لفی حجیم“ شمع الهی روشن است و انجمن رحمانی گلشن.

خلاصه این وقوعات عظیمه بیوشانرا بیدار نمود و مدهوشان را هشیار نکرد حال هنوز منتظر آن یومند و مستحقّ زجر و لوم ”ذرهم فی خوضهم یلعبون“ پس ای احبای الهی شما که صدرنشین این بزمید و تیغ آتشین این رزم طیور حدائق توحیدید و حقائق تجرید در ظلّ کله وحدانیت جمع شوید و تحت لواء حضرت احدیت مجتمع الشمّل قیام بر اظهار آثار باهره حشر اکبر نمائید و در صدد تشهیر انوار ظاهره این نشر اعظم افتید در الفت و محبت بکوشید و باهم بجوشید باخلاق الهی ممتاز از ناس شوید و بروش و سلوک مالک الملوك سالک بین ناس در جمع شمل بکوشید و در ترقّی در جمیع مراتب بین جمع بیکدیگر مهربان باشید و با آشنا و بیگانه خیر جوینان نظر بقصور نمائید و از فیض ظهور محروم نگردید در نظم امور بکوشید و در ترقّی در جمیع شئون بذل مجهود نمائید ولی شاهد جمیع این مواهب در انجمن یاران پرده بر اندازد چون عهد و پیمان محفوظ و مصون گردد و الّا حیّ علی الوبال حیّ علی الضلال حیّ علی خيبة الآمال حیّ علی الیأس و الاضمحلال حیّ علی عذاب شدید المحال و البهائم علیک ع ع

